

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Leșcișin Serghei xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx, domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.06.2018 - 26.11.2018;

Instanță de apel: 12.12.2018 - 28.02.2019;

Instanță de recurs: 06.06.2019 - 21.08.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul sediul Central din 26 noiembrie 2018, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Leșcișin Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Potrivit art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pentru perioada de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Leșcișin Serghei, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, la 27 iunie 2017, în perioada de timp aproximativ de la ora 05:00 până la 17:30, prin forțarea ușii, a pătruns în domiciliul Elizavetei Burlacu, amplasat în xxxxx, de unde a sustras pe ascuns suma de 2 850 lei, care aparținea victimei Burlacu Elizaveta, prin ce i-a cauzat ultimei o daună materială considerabilă.

3. *Procurorul* a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Leșcișin Serghei să-i fie stabilită pedeapsa, în baza art.186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, de 2 ani 4 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel procurorul a indicat că, prima instanță corect a încadrat fapta săvârșită de inculpatul Leșcișin Serghei, în baza art.186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, însă i-a stabilit acestuia o pedeapsă prea blândă, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe o perioadă de

probațiune de 2 ani.

Prima instanță în motivarea soluției privind pedeapsa aplicată, a invocat faptul că, inculpatul a colaborat cu organul de urmărire penală, a reparat prejudiciul cauzat, iar starea de recidivă simplă a inculpatului, a fost exclusă prin Legea nr.163 din 20 iulie 2017, în vigoare din 20 decembrie 2017.

Apelantul consideră că această poziție a instanței de fond este una eronată, or, la caz din circumstanțele luate în considerație de către instanța de fond la stabilirea pedepsei, este prezentă doar o singură circumstanță atenuantă și anume repararea benevolă a daunei cauzate. În cazul din speță, nu poate fi luată în calcul colaborarea cu organul de urmărire penală, deoarece inculpatul a comis infracțiunea de unul singur și nu s-a autodenunțat.

Mai mult, infracțiunea în cauză nu era de o complexitate sporită și de la bun început era cunoscut că, anume inculpatul Leșcișin Serghei, ar fi cel care a comis infracțiunea în cauză. În ceea ce privește recunoașterea vinovăției, în conformitate cu pct.35 al Hotărârii explicative al Plenului Curții Supreme de Justiție nr.13 din 16 decembrie 2013, cu privire la aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, de către instanțele judecătorești, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Totodată, în cazul din speță se regăsește circumstanța agravantă prevăzută de art.77 Cod penal, și anume, săvârșirea infracțiunii de către o persoană, care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară. În acest sens, prima instanță eronat a apreciat prevederile art.75-78 Cod penal, neluând în considerație faptul că, inculpatul Leșcișin Serghei xxxxx, anterior a săvârșit o infracțiune similară și anume, infracțiune prevăzută de art.187 alin.(2) lit. e) Cod penal, precum și a executat pedeapsa închisorii pentru infracțiunea respectivă, fiind liberat condiționat de pedeapsă înainte de termen, la data de 05 mai 2016.

Astfel, la data comiterii infracțiunii în speță, antecedentul penal pentru comiterea infracțiunii anterioare nu era stins. Respectiv, prin prisma art.34 alin.(1) Cod penal, inculpatul a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă simplă. Or, inculpatul având precedente penale nestinse pentru o infracțiune similară, din nou a săvârșit cu intenție o infracțiune de sustragere a bunurilor altei persoane.

De asemenea, a notat că, după trimiterea cauzei penale în instanța de judecată pentru examinare în fond, inculpatul s-a eschivat de la instanța de judecată, părăsind locul de trai și fiind de negăsit, fapt care a determinat instanța de fond să-i aplice măsura preventivă, sub formă de arest preventiv.

Astfel, în opinia procurorului corectarea inculpatului Leșcișin Serghei, poate fi atinsă doar prin executarea reală a pedepsei cu închisoare, iar alte pedepse mai blânde nu sunt suficiente și nu ar atinge scopurile pedepsei penale.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 februarie 2019, a fost admis apelul, casată parțial sentința, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Leșcișin Serghei i-a fost stabilită pedeapsa, în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip

semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a examinat și a acceptat cererea inculpatului Leșcișin Serghei xxxxx, privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că, din probele administrate rezultă că, fapta inculpatului Leșcișin Serghei, este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art.364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, și corect a stabilit starea de fapt.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a indicat că, inculpatul Leșcișin Serghei xxxxx, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii, care conform art.16 alin.(3) Cod penal, se consideră ca fiind una mai puțin gravă. Pentru săvârșirea infracțiunii respective, legiuitorul în calitate de pedeapsă a prevăzut pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 650 până la 1350 unități convenționale, sau munca neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore, sau închisoare de până la 4 ani

La fel, instanța de apel a considerat necesar de a remarca că, din declarațiile părții vătămate și ale inculpatului rezultă că, partea vătămată având încredere în inculpat, singură l-a trimis pe inculpat la ea acasă, iar acesta abuzând de încrederea părții vătămate, a forțat ușa de la intrare, a pătruns în casă și a sustras pe ascuns bunurile părții vătămate, circumstanțe ce nu au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei.

În ceea ce ține de personalitatea inculpatului Leșcișin Serghei, instanța de apel a considerat că, în această parte prima instanță eronat a apreciat circumstanțele faptice, motiv care a dus la soluționarea eronată a cauzei, or, potrivit materialelor cauzei penale, inculpatul Leșcișin Serghei, anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unor infracțiuni similare.

Astfel, Leșcișin Serghei în scurt timp după excluderea din evidența organului de probațiune, din nou a săvârșit o infracțiune cu intenție, motiv din care rezultă că, la momentul săvârșirii infracțiunii, antecedentul penal pentru infracțiunea anterioară comisă de inculpat nu era stins.

Acest fapt, îl caracterizează pe inculpat, ca pe o persoană care este predispusă la săvârșirea infracțiunilor, ceea ce urmează să fie luat în considerație la stabilirea pedepsei.

În acest sens, instanța de apel a considerat că, prima instanță eronat a aplicat în privința inculpatului Leșcișin Serghei, prevederile art.90 Cod penal, or, recunoașterea vinovăției nu poate fi apreciată ca circumstanță atenuantă, deoarece recunoașterea vinovăției la faza de urmărire penală a generat examinarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar recunoașterea vinovăției în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, nu poate fi apreciată ca circumstanță atenuantă, deoarece procedura examinării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, presupune expres recunoașterea vinovăției.

Astfel, la caz, recunoașterea vinovăției nu poate fi considerată ca circumstanță atenuantă, or, în situația examinării cauzei penale în baza probelor

administrare în faza de urmărire penală, recunoașterii vinovăției riscă a fi dată o dublă valență juridică.

La fel, instanța de apel a constatat că, potrivit caracteristicii eliberate de Șeful sectorului de Poliție al xxxxx, Leșcișin Serghei la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Totodată, la caz, există circumstanța agravantă prevăzută de art.77 Cod penal, și anume, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, fapt confirmat prin sentința Judecătorei Cahul, potrivit căreia Leșcișin Serghei a fost condamnat la 4 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a reiterat că, inculpatul Leșcișin Serghei anterior fiind condamnat pentru infracțiunea similară la o pedeapsă cu închisoare cu executarea reală a acesteia, liberându-se condiționat de pedeapsă înainte de termen, nu și-a făcut concluziile necesare și în scurt timp din nou a comis o infracțiune, fapt ce demonstrează atitudinea inculpatului în societate, față de valorile moralității și stimei față de lege.

Mai mult, inculpatul Leșcișin Serghei, a fost supus aducerii silite în fața procurorului, pentru a fi înaintată învinuirea. Totodată, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, prin încheierea Judecătorei Cahul sediul Central din 16 august 2018, inculpatul la fel a fost supus aducerii silite în fața instanței de judecată.

Prima instanță just a respins argumentele procurorului precum că, inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă simplă, or, conform modificărilor operate prin Legea nr.163 din 20 iulie 2017, în vigoare din 20 decembrie 2017, din art.82 alin.(1) Cod penal, a fost exclusă sintagma „recidivă”, fapt care în coroborare cu art.10 Cod penal, nu se permite stabilirea pedepsei inculpatului, pentru comiterea infracțiunii în stare de recidivă simplă.

5. Inculpatul Leșcișin Serghei, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel a încălcat dreptul părții vătămate de a se prezenta în ședința de judecată la examinarea cauzei, ultima nefiind citată legal, astfel, fiind încălcat și dreptul inculpatului, dat fiind faptul că partea vătămată Burlacu Elizaveta nu a declarat în ședința instanței de apel despre repararea integrală a prejudiciului cauzat și retragerea plângerii.

Mai mult, susține că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, având în vedere faptul că a recunoscut vinovăția integral, a solicitat examinarea cauzei în baza art.364¹ Cod de procedură penală, a recuperat integral prejudiciul părții vătămate în cadrul cercetării judecătorești, partea vătămată nu are alte careva pretenții față de inculpat și a declarat că îl iartă.

Consideră că, instanța de apel i-a stabilit cea mai aspră pedeapsă, fiind una nemotivată. Recidiva simplă a fost abrogată și respectiv în privința sa nu sunt impedimente de a stabili pedeapsă cu suspendarea executării.

6. Asupra recursului declarat, a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale din motiv că, recurentul nu s-a referit la nici un temei din cele indicate la art.427 Cod de procedură penală, însă, de fapt, acesta își exprimă dezacordul cu

măsura de pedeapsă stabilită de instanța de apel în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, considerând-o una aspră.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.5) și 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul penal constată că aceste temeiuri nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În primul rând, cu referire la argumentele recurentului privind lipsa citării legale a părții vătămate Burlacu Elizaveta, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de apel a fixat două ședințe de judecată pentru data de 31.01.2019 ora 14:30 și 28.02.2019 ora 14.15, iar partea vătămată a fost citată atât la prima ședință, cit și în mod repetat la cea de a doua ședință. Totodată, la materialele cauzei se regăsește avizul recomandat (f.d.150) semnat de către partea vătămată Burlacu Elizaveta, pentru ședința fixată la data de 28.02.2019 ora 14:15.

Mai mult ca atât, analizând textul art.412 alin.(5) Cod penal, rezultă că neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei. Pe de altă parte, Colegiul penal evidențiază că, atât inculpatul cât și apărătorul acestuia în cadrul ședinței de apel nu au ridicat problema privind stringenta necesitate de participare a părții vătămate în cadrul ședinței de judecată.

Prin urmare, recursul declarat de către inculpat, în această parte, urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

În al doilea rând, Colegiul penal reține că pedeapsa aplicată de instanță de apel corespunde prevederilor art.61, 75 Cod penal, fiind echitabilă și care va duce la realizarea scopurilor pedepsei penale.

Tot în acest context, instanța de recurs ține să menționeze că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea

condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Colegiul penal apreciază drept neîntemeiat argumentul recurentului precum că, instanța de apel i-a stabilit cea mai aspră pedeapsă, fiind una nemotivată, or, instanța de apel a remarcat necesitatea formării unei viziuni complete despre persoana celui vinovat, ceea ce impune luarea în considerare a dezvoltării psihofizice a acestuia, a particularităților psihice, a mediului în care se află acesta (condițiile sale de viață, atitudinea sa în societate, în familie), pregătirea profesională, precum și comportarea făptuitorului înainte și după săvârșirea infracțiunii și condamnările anterioare. În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzia că, atitudinea inculpatului în societate, față de lege și normele morale de conviețuire ale societății îl caracterizează, ca o persoană predispusă la săvârșirea infracțiunilor.

În acest context, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului ca fiind vădit neîntemeiat, acesta urmând a fi declarat inadmisibil.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Leșcișin Serghei xxxxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 21 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac